

ĐẤU TRANH CHỐNG CÁC LUẬN ĐIỆU XUYÊN TẠC, PHỦ NHẬN THÀNH QUẢ VỀ DÂN CHỦ, NHÂN QUYỀN Ở VIỆT NAM HIỆN NAY

TƯỜNG DUY KIÊN*

Sau hơn 35 năm tiến hành công cuộc đổi mới, Việt Nam đạt được nhiều thành tựu quan trọng trong nhiều lĩnh vực, trong đó có lĩnh vực thúc đẩy, bảo vệ quyền con người. Nhưng, cùng với cố tình phủ nhận thành tựu, kết quả mà Đảng, Nhà nước và nhân dân ta đạt được, các thế lực thù địch, phân động, cơ hội chính trị ở trong nước và ở nước ngoài cố tình xuyên tạc tình hình nhân quyền Việt Nam, ra sức chống phá chế độ xã hội chủ nghĩa dưới chiêu bài “dân chủ, nhân quyền”.

Nhận diện các luận điệu xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền

Các đối tượng thù địch xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam hiện nay gồm: lực lượng cực hữu, một số nghị sĩ cực đoan tại một số nước phương Tây, các nhóm phân động người Việt Nam ở nước ngoài và những cá nhân người Việt ở trong nước bị các thế lực cực hữu nước ngoài mua chuộc, lợi dụng, núp bóng “ngọn cờ dân chủ”, “nhân quyền” chống phá nền tảng tư tưởng và chế độ chính trị - xã hội tại Việt Nam. Một số tổ chức phi chính phủ quốc tế, như Tổ chức Theo dõi Nhân quyền (HRW), Tổ chức Ân xá quốc tế (AI), Tổ chức Phóng viên không biên giới (RSF), Tổ chức Ngôi nhà Tự do (FH)... thường xuyên vu cáo, xuyên tạc tình hình nhân quyền Việt Nam, bằng việc ra bản phúc trình hằng năm về nhân quyền. Tham dự vào lực lượng này

còn có những người theo các trào lưu tư tưởng và đường lối chính trị trái ngược với giá trị của chủ nghĩa xã hội tại các nước phương Tây và những người cơ hội chủ nghĩa, suy thoái về tư tưởng, chính trị tại Việt Nam. Hiện nay, cuộc đấu tranh về ý thức hệ giữa chủ nghĩa xã hội (CNXH) và chủ nghĩa tư bản không chỉ diễn ra trên phạm vi thế giới, mà ngay tại Việt Nam. Đây thực chất là những đối tượng “giấu mặt” đóng vai “phái giữa” nên có sức nguy hại rất lớn, vì họ “đánh từ trong đánh ra” theo kiểu “người của ta”, gián tiếp thúc đẩy “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa”, hòng làm “chệch hướng” nền tảng tư tưởng của Đảng ngay từ trong nội bộ.

Luận điệu tuyên truyền xuyên tạc của các thế lực thù địch thường tập trung chính vào một số lĩnh vực:

* PGS, TS, Viện trưởng Viện Quyền con người, Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh

Thư nhất, phù nhận thành tựu, thực tiễn về các giá trị lý luận, quan điểm, đường lối của Đảng về dân chủ, nhân quyền; lợi dụng các hiệp định, dự án hợp tác với nước ngoài, nhằm phá hoại và làm chệch định hướng XHCN của nền kinh tế thị trường ở Việt Nam.

Thư hai, kích động vấn đề dân tộc thiểu số và xuyên tạc, vu cáo Đảng, Nhà nước Việt Nam vi phạm dân chủ, nhân quyền trên lĩnh vực tôn giáo, như Việt Nam có “hai chính sách tôn giáo”: Chính sách bảo đảm trên hình thức và “chính sách” không bảo vệ, không bảo đảm quyền của các dân tộc thiểu số trong thực tế thông qua “cơ chế xin - cho” và tạo lập các “tôn giáo quốc doanh”; chỉ trích các văn bản, chính sách, pháp luật về tôn giáo và lợi dụng các vụ việc và việc Nhà nước xử lý các đối tượng, vụ việc phức tạp liên quan tới tôn giáo để xuyên tạc, vu cáo. Các thế lực phản động xuyên tạc rằng: nhiều văn bản pháp luật Việt Nam về dân tộc không tương đồng với các công ước quốc tế về quyền con người, trong đó có quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo.

Thư ba, phê phán, xuyên tạc Nhà nước Việt Nam ngăn cản tự do ngôn luận, tự do bày tỏ chính kiến, tự do hội họp. Chỉ trích chính quyền “tri hoãn” việc ban hành Luật Biểu tình để tiếp tục dung túng bạo lực, đàn áp, bắt giam những nhà hoạt động nhân quyền, có ý kiến “phản biện” Đảng, Nhà nước. Hơn thế, chúng còn kích động khuynh hướng cực đoan nhằm “hạ bệ thần tượng”, đòi “giải thiêng” các giá trị lịch sử dân tộc, phù nhận thành quả cách mạng, bôi nhọ, xúc phạm lãnh tụ và lãnh đạo Đảng, Nhà nước; đòi khơi thông dòng văn chương của những cây bút chống cộng trước năm 1975. Thành lập nhóm thơ tục, thơ rác, thơ bụi để “đẩy thơ vào ngõ cụt” nhằm thúc đẩy “lề trái” (phi chính thức) thay thế “lề phải” (chính

thống), tạo tiền đề cho việc chuyển sang hệ tư tưởng tư sản, không chỉ trên lĩnh vực dân chủ, nhân quyền.

Thư tư, xuyên tạc cái gọi là “việc áp dụng một cách bất công Bộ luật Hình sự”, nhất là các Điều 19, 79, 87, 88 và 258 của Bộ luật Hình sự năm 1999, kể cả khi Bộ luật này đã được sửa đổi năm 2015, 2017. Các luận điệu xuyên tạc Việt Nam có chính sách hai mặt trong việc giam giữ tù nhân chính trị: Công khai thì khép vào tội “vi phạm luật pháp” nhưng thực tế là “tù nhân lương tâm”, “tù nhân chính trị”; hay các luận điệu xuyên tạc về sử dụng cách tra tấn, bức cung, nhục hình đối với những người bị tạm giữ, tạm giam; phân biệt đối xử giữa tù nhân chính trị với tù nhân khác, ngăn cản thân nhân vào thăm; bắt giữ và xét xử tùy tiện; duy trì án tử hình; cáo buộc tình trạng đàn áp, ngăn chặn, cản trở hoạt động của luật sư;....

Thư năm, xuyên tạc, kích động trên lĩnh vực giáo dục - đào tạo, văn hóa - nghệ thuật, đạo đức, lối sống. Ngoài việc triệt để lợi dụng “con bài” tôn giáo, dân tộc, các quỹ, trường đại học theo tư tưởng cánh hữu, chống cộng ưu tiên cấp học bổng để thu hút học sinh, sinh viên tham gia tìm hiểu “nền dân chủ đa nguyên”, “nghiên cứu nhân quyền”, đẩy mạnh hoạt động của các tổ chức hội, nhóm tôn giáo... nhằm “thay máu” giới trẻ. Đặc biệt, chúng tăng cường tung “tin giả” đủ loại với sự phụ họa một cách có chủ ý hoặc vô ý thức của truyền thông đại chúng theo cơ chế thị trường và dựa trên nền tảng in-tơ-nét, nhằm phá hoại kỷ cương, trật tự, an toàn xã hội, thúc đẩy sự suy đồi, rối loạn tư tưởng, đạo đức, lối sống trong xã hội.

Thư sáu, xâm nhập, kích động nhằm thúc đẩy “tự diễn biến, “tự chuyển hóa” sang tư tưởng nhân quyền tư sản. Đồng thời, các thế lực thù địch tăng cường tác động “từ bên

ngoài”, như đòi Nhà nước Việt Nam phải đáp ứng ngay tiêu chuẩn về các quyền dân sự, chính trị (tự do lập hội, tự do xuất bản báo chí tư nhân, hoạt động tôn giáo không cần sự quản lý của Nhà nước,...) tương tự các quốc gia phát triển phương Tây. Họ gắn dân chủ, nhân quyền với các vấn đề hợp tác phát triển về dân chủ, tôn giáo, tiếp cận thông tin, và các hoạt động lập pháp, hành pháp, tư pháp,... đặc biệt đòi dân sự hóa hoạt động lĩnh vực quốc phòng, an ninh, nhằm thúc đẩy phát triển tối đa cái gọi là xã hội dân sự theo kiểu phương Tây. Họ móc nối và tìm cách mua chuộc bằng tiền, hiện vật có giá trị để làm thay đổi tư tưởng, dẫn đến “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong một số cán bộ, đảng viên, nhất là cán bộ cấp chiến lược và cơ quan trọng yếu nhằm thay đổi đường lối, chủ trương của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước theo hướng phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng, làm chệch hướng XHCN trong bảo đảm dân chủ, nhân quyền và quá trình đổi mới đất nước nói chung.

Thứ bảy, kích động các cá nhân, tổ chức trong nước tổ chức bạo động, bạo loạn và nhờ nước ngoài can thiệp, quốc tế hóa vấn đề để mưu toan gây mất uy tín cho Việt Nam. Thí dụ, trong UPR chu kỳ I (2009), II (2014) và III (2019), một số tổ chức phi chính phủ thù địch người Việt và người nước ngoài có quy chế quan sát viên tại Hội đồng Kinh tế và xã hội của Liên hợp quốc (ECOSOC), như Ủy ban bảo vệ quyền con người cho người Việt Nam - VCHR, Tổ chức Đảng cấp tiến xuyên quốc gia - TRP,... lợi dụng diễn đàn của Hội đồng Nhân quyền của Liên hợp quốc vu cáo Việt Nam vi phạm quyền con người. Tăng cường trao giải cho các đối tượng chống đối để tạo dựng “ngọn cờ” chống phá Nhà nước Việt Nam. Thông qua những “ngọn cờ” này, họ kích động, lôi cuốn, tập hợp

và phát triển lực lượng chính trị đối lập theo kiểu “đa nguyên, đa đảng” ở nước ta. Chẳng hạn một biểu hiện cho những luận điệu, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam là những báo cáo của chính quyền Mỹ (Báo cáo về tự do tôn giáo, về buôn người và về nhân quyền) và của một số tổ chức quốc tế, nhất là của HRW. Ngày 13-1-2021, HRW công bố Báo cáo hằng năm với tiêu đề: “Phúc trình Toàn cầu 2021”, dài 761 trang, về đánh giá việc thực hành nhân quyền tại hơn 100 quốc gia. Trong đó bản phúc trình này phê phán Việt Nam trong năm 2020 “tiếp tục vi phạm các quyền dân sự và chính trị cơ bản một cách có hệ thống”, qua việc siết chặt quyền tự do biểu đạt, tự do lập hội, tự do tôn giáo, chặn truy cập nhiều trang mạng, gây sức ép buộc các công ty viễn thông phải gỡ bỏ các nội dung phê phán Đảng Cộng sản và chính quyền... Thực tế thì đây không phải là lần đầu tiên HRW đưa ra những thông tin sai trái như vậy để công khai chỉ trích Việt Nam và nhiều quốc gia có chủ quyền khác.

Chủ động phê phán, đập tan các luận điệu xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền ở nước ta

Trước các luận điệu xuyên tạc, chống phá, vu cáo, phủ nhận thành quả dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam, để tăng cường phản bác một cách hệ thống, có lý lẽ cả về lý luận và thực tiễn, cần tập trung thực hiện một số công việc sau:

Một là, xem xét, nhận diện, đánh giá một cách sâu sắc, toàn diện âm mưu, thủ đoạn và xác định rõ bản chất của các luận điệu xuyên tạc, nền tảng, mục tiêu, phương thức, chủ trương, công cụ chống phá của các thế lực thù địch⁽¹⁾.

(1) Xem trang sau

Về mặt bản chất, các luận điệu đó phản ánh cuộc đấu tranh về tư tưởng chính trị - pháp lý giữa giá trị tư tưởng XHCN và tư sản trên lĩnh vực dân chủ và nhân quyền. Đây là đặc điểm có tính bản chất chi phối trong cuộc đấu tranh này, không chỉ hiện hữu ở những đối tượng phân định rõ thành chiến tuyến địch - ta, mà còn nằm ngay trong nhận thức của mỗi người và mỗi tổ chức. Vì thế, các tầng lớp nhân dân, trước tiên là mỗi cán bộ, đảng viên đều là chủ thể đấu tranh với các thế lực thù địch trên lĩnh vực này. Trong phương thức đối thoại, đấu tranh cần coi trọng biện pháp tư tưởng chính trị, như tuyên truyền, vận động nhằm nâng cao nhận thức, tích cực phòng, chống “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” và coi trọng cách thức kết hợp đối thoại với đấu tranh và ngược lại.

Về nền tảng tư tưởng: Là hệ tư tưởng tư sản với nội dung cơ bản là quan niệm một cách phiến diện, có khi tuyệt đối hóa quyền cá nhân và các quyền dân sự, chính trị đến mức đồng nhất chúng với quyền con người nói chung; coi nhẹ quyền của tập thể, của dân tộc và chủ quyền quốc gia; coi nhẹ tính bình đẳng của các chủ thể quyền và các nội dung quyền, nhất là các quyền kinh tế, xã hội, văn hóa vốn chiếm vị trí cơ bản và là yêu cầu có tính bức thiết đối với các nước đang phát triển như Việt Nam. Về mặt chính trị, đây là biểu hiện của chủ nghĩa đế quốc về văn hóa, coi tư tưởng nhân quyền phương Tây mang tính phổ quát toàn nhân loại, thậm chí cao hơn chủ quyền quốc gia.

Về mục tiêu và phương thức hoạt động: Tuyên truyền xuyên tạc, phủ nhận các giá trị lý luận - thực tiễn về dân chủ, nhân quyền để chống phá nền tảng tư tưởng XHCN ở Việt Nam. Tiến hành các hoạt động chống phá thực tiễn bảo đảm dân chủ, nhân quyền trên tất cả các lĩnh vực: kinh tế, tôn giáo, dân tộc, thông tin, báo chí, truyền thông, giáo dục -

đào tạo, văn hóa - nghệ thuật, tư pháp,... kể cả hợp tác quốc tế, nhằm thúc đẩy sự lệch hướng XHCN của công cuộc đổi mới ở nước ta. Tuyên truyền, ca ngợi các giá trị của nhân quyền tư sản nhằm kích động, cổ vũ việc phân hóa, chuyển hóa tư tưởng chính trị XHCN đồng thời thúc đẩy “tự diễn biến, “tự chuyển hóa” sang tư tưởng nhân quyền tư sản - mà hiện nay thường được gọi là “giá trị phương Tây” - trước tiên trong nội bộ Đảng, Nhà nước. Tạo dựng “ngọn cờ” về dân chủ, nhân quyền thông qua việc tuyên truyền, ca ngợi, trao giải thưởng cho nhiều nhân vật chống đối nhằm kích động hình thành các tổ chức chính trị đối lập trong, ngoài nước và tìm cách xác lập cơ chế “đa nguyên, đa đảng” trong thực tế ở nước ta.

Về chủ trương chống phá: Lấy chống phá về chính trị, tư tưởng làm khâu đột phá; lấy mua chuộc kinh tế làm mũi nhọn; lợi dụng vấn đề dân chủ, nhân quyền, dân tộc, tôn giáo làm ngòi nổ; dùng ngoại giao, đầu tư kinh tế để hỗ trợ, hậu thuẫn.

Về công cụ chống phá: Các thế lực thù địch sử dụng truyền thông đại chúng, đặc biệt là in-tơ-nét, xuất bản, báo chí ở nước ngoài, sản xuất băng, đĩa hình chuyển về trong nước; tài trợ cho một số cơ quan báo chí nước ngoài chuyên chống phá Việt Nam để xuyên tạc, kích động về tư tưởng, chính trị. Họ lợi dụng một số sai sót trong hoạt động quản lý của Nhà nước để xuyên tạc, kích động khiếu kiện, biểu tình trái phép. Họ tổ chức các hội thảo để xem xét lại các vấn đề liên quan đến lịch sử, tuy âm

(1) Tuyên bố những nguyên tắc của luật quốc tế điều chỉnh quan hệ hữu nghị và hợp tác giữa các quốc gia phù hợp với Hiến chương Liên hợp quốc năm 1970, <https://thuvienphapluat.vn/van-ban/Van-hoa-Xa-hoi/Tuyen-bo-nguyen-tac-cua-Luat-Quoc-te-dieu-chinh-quan-he-huu-nghi-hop-tac-giua-cac-quoc-gia-phu-hop-voi-Hien-chuong-lien-hop-quoc-1970-65775.aspx>, truy cập ngày 10-10-2021

thâm nhưng tác hại lâu dài thực sự rất thâm độc. Các thế lực thù địch dùng chiêu bài “mớm lời”, “rắc thính”, kích động để gây tâm lý hoang mang, hoài nghi, suy thoái về tư tưởng, chính trị trong một bộ phận cán bộ, đảng viên. Chẳng hạn, tổ chức khủng bố “Việt Tân”, “Ủy ban bảo vệ quyền làm người Việt Nam”, “Cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản tại Hà Lan”, “Liên hội người Việt tỵ nạn tại Đức”,... với sự phụ họa của một số cơ quan báo chí nước ngoài tập trung công kích, xuyên tạc cái gọi là: Nhân quyền gắn với xã hội tư sản, còn quyền con người là quyền tập thể gắn với CNXH.

Hai là, vạch rõ tính hạn chế và mâu thuẫn của các luận điệu xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam.

Thực tế cho thấy, các luận điệu xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền ở trong nước thường nhai lại những luận điệu của một số tổ chức quốc tế và một số nước phương Tây. Các luận điệu đó, như “Phúc trình Toàn cầu 2021” của HRW có hạn chế lớn là dựa trên những thông tin được thu thập theo kiểu cốp nhặt, cắt xén rời rạc, nghiên cứu không sâu nên phiến diện và xuyên tạc. Tính vô lý và mâu thuẫn của các luận điệu này là xuất phát từ ý thức hệ chính trị phương Tây, “coi nhân quyền cao hơn chủ quyền” và bị chi phối bởi nguồn kinh phí hoạt động của những cá nhân, tổ chức dân sự nước ngoài không thiện chí với Việt Nam và theo cơ chế thị trường, nên chúng mang màu sắc chính trị thực dụng, vụ lợi, nhiều khi chống đối công khai, trắng trợn và quyết liệt. Vì thế, chúng dễ gây ra phản ứng tiêu cực trong dư luận Việt Nam và cả thế giới.

Ba là, các luận điệu từ phía các tổ chức quốc tế và một số nước phương Tây xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam đã vi phạm nghiêm trọng điều ước

và nguyên tắc quốc tế về cấm can thiệp vào công việc nội bộ của các quốc gia khác.

Cụ thể là vi phạm nghiêm trọng công ước và nguyên tắc quốc tế về cấm can thiệp vào công việc nội bộ của các quốc gia khác theo Điều 2, Hiến chương Liên hợp quốc năm 1945 và Nghị quyết số 2625 năm 1970 của Đại hội đồng Liên hợp quốc cũng như trong nhiều điều ước quốc tế về nhân quyền. Theo Nghị quyết số 2625: Không quốc gia nào hay nhóm quốc gia nào có quyền can thiệp, trực tiếp hay gián tiếp, vì bất kỳ lý do gì vào công việc đối nội và đối ngoại của bất kỳ quốc gia nào khác. Can thiệp vũ trang và tất cả các hình thức can thiệp hay đe dọa chống lại tư cách của quốc gia hay chống lại các đặc trưng chính trị, kinh tế và văn hóa của quốc gia đó - đều là vi phạm luật pháp quốc tế⁽²⁾.

Mâu thuẫn nội tại của các luận điệu đó là nhân danh nhân quyền phổ quát nhưng lại không tuân theo nguyên tắc điều chỉnh của luật nhân quyền quốc tế đối với chủ quyền quốc gia và trách nhiệm quốc gia. Chẳng hạn, theo Điều 1 của hai công ước quốc tế năm 1966 về các quyền dân sự, chính trị và kinh tế, xã hội, văn hóa cũng như theo “Tuyên bố về các nguyên tắc của luật quốc tế, điều chỉnh quan hệ hữu nghị và hợp tác giữa các quốc gia phù hợp với Hiến chương Liên hợp quốc” (năm 1970) như: Tôn trọng chủ quyền quốc gia về lựa chọn chế độ chính trị, kinh tế, xã hội và chính sách đối ngoại; sự thống nhất và toàn vẹn lãnh thổ của mỗi quốc gia; bình đẳng chủ quyền của

(2) Xem: Nguyễn Thanh Tuấn: “Nhận diện và đấu tranh với âm mưu, thủ đoạn chống phá của các thế lực thù địch trên lĩnh vực quyền con người ở Việt Nam hiện nay”, *Tạp chí Cộng sản điện tử*, ngày 15-1-2019, <https://www.tapchicongsan.org.vn/tap-oan-dau-khi-viet-nam/-/2018/53836/nhan-dien-va-dau-tranh-voi-am-muu%2C-thu-doan-chong-pha-cua-cac-the-luc-thu-dich-tren-linh-vuc-quyen-con-nguoi-o-viet-nam-hien-nay.aspx>

các quốc gia và quyền tự quyết của các dân tộc; không can thiệp vào công việc nội bộ của quốc gia khác; giải quyết các tranh chấp quốc tế bằng biện pháp hòa bình; các quốc gia có nghĩa vụ hợp tác với nhau;....

Xuất phát từ những nguyên tắc đó, Nhà nước Việt Nam, trong nhiều văn bản quy phạm pháp luật, quy định rõ các cơ quan đại diện ngoại giao, cơ quan lãnh sự nước ngoài, cơ quan đại diện của tổ chức quốc tế tại Việt Nam và thành viên của những cơ quan đó phải tôn trọng pháp luật và phong tục, tập quán của Việt Nam; không can thiệp vào công việc nội bộ của Việt Nam và Nhà nước Việt Nam cũng luôn và không ngừng hành xử như vậy trong quan hệ quốc tế cả quan hệ song phương và đa phương.

Một yêu cầu pháp lý cơ bản của các nguyên tắc này của Liên hợp quốc là các nước, các tổ chức quốc tế có nghĩa vụ tôn trọng chủ quyền lãnh thổ và toàn vẹn chính trị của một quốc gia. Thế nhưng, chẳng hạn trong bản “Phúc trình nhân quyền năm 2021”, HRW vẫn cáo buộc vô căn cứ về cái gọi là “Việt Nam lo sợ dân chủ, truyền thông độc lập và các quyền tự do”. Thực tế qua những phiên tòa xét xử công khai đối với Phạm Chí Dũng, Nguyễn Tường Thụy hay Phạm Chí Thành, Trần Đức Thạch thì họ đều là những đối tượng có hành vi vi phạm pháp luật cụ thể và việc cơ quan chức năng thi hành lệnh khởi tố, điều tra, truy tố và xét xử công khai là việc làm cần thiết của một quốc gia có chủ quyền, nhằm ngăn chặn những hành vi nguy hiểm của họ gây ra đối với xã hội. Tại tòa án, những người này đều thừa nhận các kết luận của hội đồng xét xử về những tội danh của mình. Vậy mà tổ chức này vẫn tiếp tục bao che, dung túng cho những kẻ lợi dụng quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, sử dụng mạng xã hội vi phạm an ninh con người, an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, cổ xúy tuyên truyền cho những

hành động chống phá đất nước và con người Việt Nam.

Nhiều luận điệu xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam nhất mực xuất phát từ lăng kính ý thức hệ chính trị phương Tây để cho rằng, “những vụ bắt xử lý nói trên là để bảo đảm Đại hội Đảng lần thứ XIII diễn ra suôn sẻ và không bị các tiếng nói bất đồng chống đối” thì chúng tự mâu thuẫn với nguyên tắc pháp quyền mà họ rao giảng. Tại Việt Nam, để thực thi công lý, không phải đợi đến thời gian gần Đại hội Đảng, mà bất kỳ ai vi phạm pháp luật hình sự, có hoạt động chống phá đất nước, đều bị cơ quan bảo vệ pháp luật truy tố, điều tra, xét xử công khai, nghiêm minh tại tòa án theo nguyên tắc mọi người đều bình đẳng trước pháp luật.

Bốn là, các luận điệu xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền không phản ánh đúng thực tế khách quan về tình hình nhân quyền của Việt Nam.

Nguyên nhân cơ bản của hạn chế và mâu thuẫn trong các luận điệu xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam là nhân danh nhân quyền phổ quát toàn cầu với cách tiếp cận mang đậm màu sắc ý thức hệ chính trị của phương Tây cùng hành động thực dụng và động cơ chống đối công cuộc đổi mới ở nước ta. Trái với những luận điệu cáo buộc nguy hiểm, trơ trẽn đó, thực tế Việt Nam đã và đang chứng thực sinh động sự tôn trọng, bảo đảm, bảo vệ và thúc đẩy dân chủ, nhân quyền trong điều kiện tác động của kinh tế thị trường, hội nhập quốc tế. Trong năm 2020, 2021 ngay trong khi đại dịch COVID-19 hoành hành trên thế giới và ở Việt Nam, hàng loạt chính sách an ninh con người, an sinh xã hội được Chính phủ Việt Nam ban hành nhằm bảo đảm an ninh lương thực và ổn định cuộc sống tối thiểu

cho người dân, đặc biệt là người nghèo. Chẳng hạn như gói hỗ trợ 26.000 tỷ đồng⁽³⁾ là giải pháp cấp bách, kịp thời, không chỉ giảm thiểu tối đa tác động của đại dịch COVID-19 đối với quyền sống, quyền được chăm sóc y tế và mưu sinh của người dân, mà còn một lần nữa khẳng định mạnh mẽ tinh thần “đặt lợi ích của người dân lên trên hết”. Trong hoàn cảnh khó khăn của dịch bệnh và thiên tai, những chính sách hỗ trợ trực tiếp, kịp thời đối với người dân là nền tảng để bảo vệ các quyền con người, đồng thời cho thấy nỗ lực và quyết tâm của Đảng, Nhà nước trong việc thực hiện nghĩa vụ bảo vệ, bảo đảm, thúc đẩy dân chủ, nhân quyền.

Đồng thời, Việt Nam chủ động, tích cực đóng góp vào việc tôn trọng, bảo vệ, thúc đẩy quyền con người trên thế giới và được cộng đồng thế giới ghi nhận, ví dụ: Thông qua mức độ tín nhiệm với tỷ lệ phiếu đồng thuận rất cao những lần Việt Nam ứng cử và trúng cử Hội đồng Nhân quyền Liên hợp quốc và Ủy viên không thường trực Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc. Tại khu vực, uy tín của Việt Nam được thể hiện qua vai trò Chủ tịch Hiệp hội các quốc gia Đông Nam Á (ASEAN) 2020, đồng thời là Chủ tịch Ủy ban liên chính phủ ASEAN về nhân quyền (AICHR). Trong cuộc họp đặc biệt lần hai của AICHR theo hình thức trực tuyến với sự tham dự của đại diện AICHR, các nước thành viên ASEAN và Ban Thư ký ASEAN, diễn ra vào cuối tháng 11-2020, các nước đánh giá cao vai trò của Việt Nam trên cương vị Chủ tịch AICHR 2020 là đã dẫn dắt hoạt động của AICHR trong giai đoạn đặc biệt khó khăn do tác động của đại dịch COVID-19, không chỉ giúp duy trì đa hợp tác của AICHR và ứng phó hiệu quả trước các tác động của đại dịch, mà còn thúc đẩy soạn thảo và thông qua một loạt

các văn kiện quan trọng định hướng hợp tác AICHR trong thời gian tới.

Việt Nam không chỉ quan tâm thúc đẩy các quyền cơ bản của người dân ASEAN, đặc biệt chú trọng đến nhóm yếu thế, như thúc đẩy quyền của phụ nữ, trẻ em, người khuyết tật, gắn kết tình hữu nghị, thống nhất, tạo đồng thuận và hợp tác trong AICHR, trong đó đặc biệt là nỗ lực bảo đảm quyền con người trong đại dịch (COVID-19) được cộng đồng các quốc gia ASEAN đánh giá cao, mà còn tham gia đóng góp tích cực vào định hình các chuẩn mực quốc tế về bảo đảm quyền con người, đặc biệt quyền của các nhóm dễ bị tổn thương, trong đó Việt Nam đã cùng với Phi-líp-pin và Băng-la-đét trực tiếp soạn thảo Nghị quyết của Hội đồng Nhân quyền về biến đổi khí hậu và quyền con người đã được chính thức thông qua vào tháng 7-2019 tại trụ sở Liên hợp quốc ở Giơ-ne-ơ, Thụy Sĩ.

Với những nỗ lực chung trong thúc đẩy, bảo vệ quyền con người trong phạm vi quốc gia và khu vực, các nước thành viên ASEAN chính thức đề cử Việt Nam là ứng cử viên duy nhất đại diện cho ASEAN làm thành viên Hội đồng Nhân quyền Liên hợp quốc nhiệm kỳ 2023 - 2025.

Phương hướng, nhiệm vụ tiếp tục đấu tranh chống những luận điệu xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam

Thúc đẩy, bảo vệ, bảo đảm quyền con người là quan điểm nhất quán, xuyên suốt

(3) Theo Nghị quyết số 68/NQ-CP, ngày 1-7-2021, của Chính phủ, “Về một số chính sách hỗ trợ người lao động và người sử dụng lao động gặp khó khăn do đại dịch COVID-19” hay gói hỗ trợ trị giá 38.000 tỷ đồng theo Nghị quyết số 116/NQ-CP, của Chính phủ, ngày 24-9-2021, “Về chính sách hỗ trợ người lao động và người sử dụng lao động bị ảnh hưởng bởi đại dịch COVID-19 từ Quỹ Bảo hiểm thất nghiệp”...

mọi đường lối chủ trương, chính sách của Đảng, Nhà nước Việt Nam. Nếu như Cương lĩnh xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên CNXH (Bổ sung, phát triển năm 2011), Đảng Cộng sản Việt Nam đặt “*Con người là trung tâm của chiến lược phát triển, đồng thời là chủ thể phát triển. Tôn trọng và bảo vệ quyền con người, gắn quyền con người với quyền và lợi ích dân tộc, đất nước và quyền làm chủ của nhân dân*”⁽⁴⁾ thì Đại hội XIII của Đảng xác định “*Nhân dân là trung tâm, là chủ thể của công cuộc đổi mới, xây dựng và bảo vệ Tổ quốc; mọi chủ trương, chính sách phải thực sự xuất phát từ cuộc sống, nguyện vọng, quyền và lợi ích chính đáng của nhân dân, lấy hạnh phúc, ấm no của nhân dân làm mục tiêu phấn đấu*”⁽⁵⁾.

Theo đó, phải kiên quyết đấu tranh chống các quan điểm, sai trái thù địch, xuyên tạc, vu khống, phủ nhận thành tựu về dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam, cần thường xuyên nắm chắc tình hình, dự báo kịp thời mọi âm mưu, thủ đoạn của các thế lực thù địch lợi dụng dân chủ, nhân quyền; từ đó đổi mới nội dung, phương pháp đấu tranh, thực hiện nguyên tắc trong đấu tranh có đối thoại, trong đối thoại có đấu tranh; đa dạng hóa các hình thức đấu tranh nhưng không nên mở rộng, mà phải áp sát trực diện vào vấn đề cần phải đấu tranh, đối tượng đấu tranh, nhằm chủ động, tích cực nhận diện, phê phán, phản bác, ngăn chặn từ xa; xử lý công khai, minh bạch bằng pháp luật, trước hết đối với những người cầm đầu, phù hợp với các quan hệ, nguồn lực liên quan trực tiếp đến vấn đề đấu tranh và đối tượng đấu tranh nhằm kiên quyết làm thất bại các âm mưu, thủ đoạn sử dụng dân chủ, nhân quyền như một công cụ chống phá chế độ chính trị - xã hội để góp phần làm sáng tỏ và thực hiện, phát huy nền dân chủ XHCN ở Việt Nam hiện nay.

Để hoàn thành nhiệm vụ đấu tranh chống những luận điệu xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam hiện nay, cần tập trung thực hiện một số nhiệm vụ sau:

Thứ nhất, quán triệt và thực hiện nghiêm túc các quan điểm chỉ đạo của Đảng về quyền con người. Thường xuyên nắm chắc tình hình, dự báo kịp thời âm mưu, thủ đoạn của các thế lực phản động, thù địch trên lĩnh vực quyền con người để đề xuất giải pháp phù hợp.

Thứ hai, tích cực, chủ động bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, nền dân chủ xã hội chủ nghĩa, thể chế Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa và kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa ở nước ta. Đồng thời, chủ động, tích cực tham gia và đóng góp trực tiếp vào việc định hình giá trị cũng như luật pháp về vấn đề quyền con người trong quan hệ quốc tế.

Thứ ba, đổi mới nội dung, phương thức đấu tranh có hiệu quả trên lĩnh vực quyền con người. Đa dạng hóa các hình thức đấu tranh trên cơ sở giữ vững quan điểm và nguyên tắc; mềm dẻo, linh hoạt, nhân văn trong phương pháp, công khai, minh bạch, dân chủ, góp phần tạo dư luận xã hội lành mạnh, đồng thuận. Căn cứ vào nghị quyết và hướng dẫn của Bộ Chính trị, Ban Bí thư, đặc biệt là triển khai thực hiện Nghị quyết Đại hội XIII của Đảng, các cấp ủy, tổ chức đảng từ Trung ương đến cơ sở cần xác định rõ nội dung, biện pháp, yêu cầu cụ thể trong nhiệm vụ phòng, chống “*tự diễn biến*”, “*tự chuyển hóa*” phù hợp với từng giai đoạn, tình hình tại địa phương,

(4) Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XI, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2016, tr. 76

(5) Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2021, t. 1, tr. 27 - 28

cơ sở. Nâng cao cảnh giác cách mạng để mỗi cán bộ, đảng viên tự phòng, chống “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” cho mình và giúp đỡ những người xung quanh phòng, chống “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa”.

Thứ tư, xây dựng và hoàn thiện cơ chế phân công, phối hợp trong phòng, chống chiến lược “diễn biến hòa bình” trên lĩnh vực quyền con người trong cả hệ thống chính trị. Các bộ, ban, ngành ở Trung ương và địa phương tiếp tục xây dựng, thực hiện kế hoạch giải quyết tốt các “điểm nóng” phức tạp, kéo dài, theo của Chỉ thị số 44-CT/TW, ngày 20-7-2010, của Ban Bí thư khóa X, “Về công tác nhân quyền trong tình hình mới”, đặc biệt liên quan đến các vấn đề đất đai, tôn giáo, dân tộc,.... Chú ý trong xử lý các vấn đề nhạy cảm liên quan đến dân chủ, nhân quyền, phải tính toán, cân nhắc thời điểm phù hợp, bảo đảm yêu cầu chính trị, pháp luật, đối ngoại theo hướng kiên định về nguyên tắc nhưng khôn khéo, linh hoạt về phương pháp, tranh thủ được sự ủng hộ rộng rãi của nhân dân trong nước và dư luận quốc tế, cô lập, phân hóa số ngoan cố chống đối. Phân biệt rõ mâu thuẫn địch - ta và mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân để lựa chọn phương thức giải quyết phù hợp, không làm phức tạp thêm tình hình, tạo sơ hở cho địch lợi dụng vu cáo, xuyên tạc.

Thứ năm, tiếp tục nâng cao năng lực của đội ngũ chuyên môn, chuyên trách (tư tưởng, lý luận, thông tin, truyền thông, văn hóa, ngoại giao, an ninh chính trị, bảo vệ chính trị nội bộ); xây dựng cơ sở dữ liệu chủ động công bố trên cổng thông tin điện tử bằng tiếng Việt và tiếng Anh về thành tựu trong bảo vệ, bảo đảm quyền con người ở Việt Nam và tư liệu về quyền con người bị xâm hại do hành động của chủ nghĩa đế quốc, các thế lực thù địch gây ra đối với

nhân dân Việt Nam để đấu tranh có hiệu quả về quyền con người.

Thứ sáu, đẩy mạnh công tác tuyên truyền, nâng cao nhận thức xã hội, thông tin đối ngoại về thành tựu bảo vệ, bảo đảm quyền con người, quyền công dân qua hơn 35 năm đổi mới. Phát huy hiệu quả vai trò của báo chí, truyền thông trong bảo vệ, đấu tranh trên lĩnh vực quyền con người, thực hiện có hiệu quả các chủ trương của Đảng, chính sách của nhà nước⁽⁶⁾.

Thứ bảy, ngăn chặn, xử lý nghiêm minh các hành vi vi phạm pháp luật, chống phá, gây mất ổn định chính trị - xã hội tại Việt Nam. Đồng thời, chủ động công bố rộng rãi trên các phương tiện thông tin đại chúng cả ở trong nước và quốc tế.

Thứ tám, tăng cường công tác kiểm tra, giám sát và thực hiện sơ kết, tổng kết, rút kinh nghiệm về đấu tranh với các quan điểm sai trái, thù địch trên lĩnh vực quyền con người. Đồng thời, chú ý lắng nghe dư luận nhân dân, tiếp nhận ý kiến giám sát, phản biện xã hội của Mặt trận Tổ quốc và các tổ chức chính trị - xã hội để nâng cao hiệu quả đấu tranh. Coi trọng phát hiện các yếu tố tích cực, điển hình tiên tiến, những cán bộ, đảng viên, chức sắc tôn giáo, già làng, người có uy tín tiêu biểu để tuyên dương, rút ra những bài học, kinh nghiệm. Tiếp tục xây dựng cơ sở lý luận và thực tiễn nhằm đấu tranh có hiệu quả với các âm mưu, thủ đoạn thù địch trên lĩnh vực dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam trong thời gian tới. □

(6) Theo Quyết định số 1309/QĐ-TTg, ngày 5-9-2017, của Thủ tướng Chính phủ, về “Phê duyệt đề án đưa nội dung quyền con người vào chương trình giáo dục trong hệ thống giáo dục quốc dân” và Quyết định số 16/QĐ-TTg, ngày 2-3-2018, của Thủ tướng Chính phủ, về “Đề án nâng cao hiệu quả công tác tuyên truyền về quyền con người ở Việt Nam”.